

Dag 22 – Kunnen niet-moslims hun godsdienst tot moslims prediken? (1)

- Moslimgeleerden zijn over het algemeen van mening, dat in een land dat onder de wetten van de Islam valt het voor niet-moslims, hoewel zij het recht hebben om hun eigen religies te beoefenen en die binnen hun eigen gemeenschap te onderwijzen, verboden moet zijn die tot moslims te prediken. Deze opvatting lijkt in tegenspraak te zijn met de volgende beginselen van de Koran:

“Er bestaat geen dwang in religie — de juiste weg is waarlijk duidelijk te onderscheiden van dwaling.” – 2:256

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ ۗ

“En zeg: De Waarheid komt van jullie Heer; dus laat degene die dat wil, geloven, en laat degene die dat wil, niet geloven.” – 18:29

وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ
مَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۗ

- Als de “juiste weg,” de weg van de Islam, “duidelijk te onderscheiden is van dwaling,” dan kan men dit natuurlijk alleen maar zien door ze naast elkaar te leggen. Daarom moeten degenen van wie wij denken dat zij in dwaling verkeren, worden toegestaan hun geloofsovertuigingen vrijelijk aan ons voor te leggen. Religie heeft geen acceptatie door middel van dwang nodig, omdat juist de manier waarop het werkt, is door te laten zien dat de “juiste weg” verschilt van de verkeerde paden, en door mensen de keuzemogelijkheid te bieden om die weg te accepteren of niet. Het tweede vers hierboven geeft mensen de vrijheid om de waarheid van de Islam te accepteren of af te wijzen. Daarom hebben mensen het recht om andere religies te bestuderen en in aanmerking te nemen. Dit kan alleen mogelijk zijn als volgelingen van die geloven hun religies kunnen presenteren.
- Joden en christenen mochten moslims uitnodigen tot hun religies:

“En zij zeggen: Wees joden of christenen, jullie zullen je op de juiste weg bevinden. Zeg: Nee, (we volgen) de religie van Abraham, de oprechte, en hij was niet een van degenen die deelgenoten toeschreef (aan Allah).” – 2:135

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا ۗ
قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۗ وَمَا كَانَ مِنَ

الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٥﴾

- Hier nodigen joden en christenen, elk op hun eigen manier, moslims uit om hun geloof te volgen, en moslims reageren door tegen hen te zeggen waarom zij de Islam volgen.
- Er wordt gezegd dat de tegenstanders van de boodschappers met hen redetwisten:

“En Wij stuurden de boodschappers slechts als gevers van goed nieuws en waarschuwingen, **en degenen die niet geloven redetwisten met onwaarheid** om zo de Waarheid te verzwakken, en zij maken Mijn boodschap en Mijn waarschuwingen tot een voorwerp van spot.” – 18:56

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَ
مُنذِرِينَ ۗ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ
لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا
أُنذِرُوا هُزُوًا ﴿١٨﴾

“En **wanneer zij met u discussie voeren**, (o Profeet) zeg: Allah weet het best wat jullie doen. Op de dag van de Opstanding zal Allah een oordeel vellen tussen jullie, aangaande hetgeen waarin jullie verschillen.” – 22:68, 69

وَإِنْ جَدَلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾
اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

Er staat in de Koran niets wat er op wijst of hint dat discussievoering door ongelovigen verboden is zodra moslims macht en heerschappij hebben gekregen in het land.

- De Koran geeft moslims richtlijnen over hoe ze met anderen “discussie” kunnen voeren. Het eerste vers hieronder is ook aangehaald in een andere les:

“Roep tot de weg van uw Heer met wijsheid en uitnemende aansporingen, en **voer discussie met hen op de beste manier.**” – 16:125

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

“**En voer geen discussie met de Mensen van het Boek anders dan met wat het beste is,** behalve degenen van hen die onrechtvaardig handelen. Maar zeg: wij geloven in wat er aan ons geopenbaard is en in wat er aan jullie is geopenbaard, en onze God en jullie God is Eén, en aan Hem onderwerpen wij ons.” – 29:46

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ
أَحْسَنُ ۗ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا
أَمَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَ
إِلَهُنَا وَاللَّهُمُّ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Een discussie die op de “beste” (*ahsan* احسن) manier gevoerd wordt, is **geen** verhitte, emotioneel geladen discussie, **noch** een waarbij er onbehoorlijke en sarcastische taal gebruikt wordt, **noch** een die bedoeld is om de tegenstander te vernederen, **noch** is het doel ervan om discussiepunten te scoren. Hij wordt rationeel, kalm en beleefd gevoerd, met gedachtewisselingen. Tijdens zo'n discussie moet de andere partij zijn zaak naar voren brengen in respons op de moslimzaak. En de discussie moet gehoord of bijgewoond worden door een publiek of een lezerspubliek waarin leden van beide partijen zitten. Tijdens de discussie zullen dus niet-moslimse vertegenwoordigers hun godsdienst tot moslims prediken!

Het woord voor “redetwisten” of “discussie voeren” in de laatste vier verzen hierboven is hetzelfde: *djadal* (جدال).

- In het licht van het bovenstaande is het ronduit absurd en in tegenspraak met de Koran om te suggereren dat niet-moslims niet mogen prediken tot moslims. Meer hierover in de volgende les.

Uit: Ramadan Daily Quran Study

Door: Dr. Zahid Aziz

Engelse uitgave: Lahore Ahmadiya Djamaat, UK

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan

Nederlandse uitgave: IslamLab